

Reproduced from *Nagapattinam to Suvarnadwipa: Reflections on the Chola Naval Expeditions to Southeast Asia (Tamil Edition)* edited by Herman Kulke, K. Kesavapany and Vijay Sakhujia (Singapore: Institute of Southeast Asian Studies, 2011). This version was obtained electronically direct from the publisher on condition that copyright is not infringed. No part of this publication may be reproduced without the prior permission of the Institute of Southeast Asian Studies. Individual articles are available at <http://bookshop.iseas.edu.sg>

**நாகப்பட்டினம்
முதல்
சுவர்ணதீபம் வரை**

நலந்தா - ஸ்ரீவிஜய வெளியீடுகள்

பொது தொகுப்பாசிரியர்கள்: டான்சென் சென், ஜியோவ் வேட்

நலந்தா - ஸ்ரீ விஜய வெளியீடுகள் தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகத்தின் வெளியீடுகளின் ஒரு பகுதியாகச் செயல்படுகிறது. நலந்தா - ஸ்ரீ விஜய ஆய்வுப் பிரிவு, கால ஓட்டத்தில் ஆசிய அரசியலும் சமுதாயங்களும் மாறியுள்ள தன்மைகளை ஆராய்ந்து, ஆராய்ச்சி நூற்களை வெளியிட்டு வருகிறது. ஆசிய வரலாற்றோடு தொடர்புள்ள எல்லா ஆய்வுகளையும் அது வரவேற்கிறது. நாடுகளுக்கு இடையே நடந்த அரசியல் உறவுகள், வர்த்தகம், நிதிப் பரிமாற்றம் மற்றும் வட்டாரத் தொடர்புகள் முதலானவற்றைக் கருப்பொருட்களாகக் கொண்ட ஆய்வுகளையும் வரவேற்கிறது.

வளர்தமிழ் இயக்கம், ஆகஸ்ட் திங்கள் 2000-ஆம் ஆண்டு, தகவல்-தொடர்புகலைகள் அமைச்சின் ஆதரவில் அமைக்கப்பட்டது. சிங்கப்பூரில் தமிழ்ப் புழங்குவோர் மத்தியில் தமிழை வளர்ப்பதே வளர்தமிழ் இயக்கத்தின் முக்கிய நோக்கம்.

தமிழின் எதிர்கால வளம் இளையரையும் இளம் குடும்பத்தினரையும் சார்ந்து இருக்கும் என்பதால், அவர்கள் மத்தியில் தமிழை வளர்க்க, வளர்தமிழ் இயக்கம் சமூக அடித்தள அமைப்புகள், தகவல் சாதனங்கள், பள்ளிகள் ஆகியவற்றுடன் கூட்டு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுவருகிறது.

ஆண்டுதோறும் தமிழ்மொழி விழா ஒன்றினை ஏற்பாடு செய்து. சமுதாய நிலையில் தமிழ்ப் பயனீட்டை வளர்க்க முயன்று வருகிறது. தமிழ்மொழி விழா, சமுதாய நிலையில், மிகமுக்கிய நிகழ்ச்சியாக இன்று கருதப்படுகிறது. அத்துடன், தமிழைப் போற்றும் பல சமுதாய முயற்சிகளுக்கும் அது உதவி வருகிறது. சிங்கப்பூர் வானொலி “ஒலி 96.8”-டன் கூடி தமிழில் மின்னஞ்சல் உருவாக்குவதற்கும், தேசியப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்தொடர்பிலான அனைத்துலக மாநாடு நடைபெறுவதற்கும் உதவியுள்ளது.

தமிழ்மொழியை வளர்க்கும் தொடர்பணிகளில் ஒன்றாக, தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகத்துடன் [ISEAS], இந்நூலை வெளியிடுவதில் வளர்தமிழ் இயக்கம் பெருமையடைகிறது. இந்நூல் தமிழுலகிற்கு சிறந்த கருவூலமாக அமையும் என வளர்தமிழ் இயக்கம் நம்புகிறது.

தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகம் [ISEAS], சுய நிர்வாகம் பெற்ற நிறுவனமாக 1968ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. தென்கிழக்காசியாவில் நிகழும் சமூக - அரசியல், பாதுகாப்பு, பொருளாதார வளர்ச்சி முதலானவற்றை வட்டார ரீதியில் ஆராய்வது அதன் நோக்கம். ஆய்வுக் கழகத்தின் ஆய்வுகள் பல பிரிவுகளாக மேற்கொள்ளப்பட்டுவருகின்றன. வட்டாரப் பொருளாதார ஆய்வு, வட்டாரப் பாதுகாப்பு-அரசியல் ஆய்வுகள், வட்டாரச் சமூக, பண்பாட்டு ஆய்வுகள் என பல ஆய்வுத்தளங்கள், ஆய்வுக் கழகத்தில் செயல்படுகின்றன.

ISEAS வெளியீட்டுப் பிரிவு, சுமார் 2,000 நூற்களையும், ஆய்விதழ்களையும் வெளியிட்டுள்ளது. தென்கிழக்காசியா தொடர்பிலான அதிக ஆராய்ச்சி வெளியீடுகளைச் செய்யும் நிறுவனமாக இவ்வட்டாரத்தில் அது விளங்குகிறது. தென்கிழக்காசிய ஆய்வுகளைப் பரப்ப அது இதர வெளியீட்டாளர்களோடும், இதர கல்வி நிலையங்களுடனும் இணைந்து செயல்படுகிறது.

நாகப்பட்டினம்

முதல்

சுவர்ணதீபம்

வரை

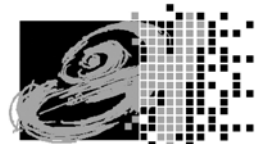
தென்கிழக்காசியாவில் சோழர்களின்
கடல் பயணங்கள்

ஆங்கில மூலத்தின் தொகுப்பாசிரியர்கள்
ஹெர்மன் குல்கே, கே. கேசவபாணி, விஜய் சக்குஜா

தமிழாக்கம் : எட்டிக்கன் சண்முகம்
தொகுப்பாசிரியர்: அ. வீரமணி

தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகம்
சிங்கப்பூர்

வளர்தமிழ் இயக்கம்
Tamil Language Council

2011ஆம் ஆண்டு, சிங்கப்பூரில் வெளியீடு காணும் தமிழ் நூல். வெளியிடுவோர்:-

Institute of Southeast Asian Studies
30 Heng Mui Keng Terrace
Pasir Panjang
Singapore 119614

E-mail : publish@iseas.edu.sg

Website : <http://bookshop.iseas.edu.sg>

இந்நூல் ஆங்கிலத்தில் முதன்முதலாக 2009ஆம் ஆண்டில் *Nagapattinam to Suvarnadwipa: Reflections on the Chola Naval Expeditions to Southeast Asia* எனும் தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டது. தொகுப்பாசிரியர்கள் ஹெர்மன் குல்கே, K. கேசவபாணி, விஜய் சாக்குஜா. நூல் சிங்கப்பூரில் உள்ள தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

தமிழில் முதன்முதலாக 2011ஆம் ஆண்டில் *நாகப்பட்டினம் முதல் சுவர்ணபுமி வரை: தென்கிழக்காசியாவில் சோழர்களின் கடற்பயணங்கள்* என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்படுகிறது. ஆங்கில மூல நூலைத் தமிழாக்கம் செய்தவர் எட்டிக்கண் சண்முகம். தமிழாக்க நூலின் தொகுப்பாசிரியர் அ.வீரமணி (அ.மணி).

அனைத்து நூல் உரிமைகளும் தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகத்தைச் சாரும். நூலின் பகுதிகளை, தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகத்தின் அனுமதியின்றி பயன்படுத்தக்கூடாது.

©2001 Institute of Southeast Asian Studies, Singapore

நூலில் காணப்படும் தகவல்களும் கருத்துகளும், கட்டுரைகள் படைத்த ஆசிரியர்களையே சாரும். கட்டுரையாளர்களின் கருத்துக்கள் நூலின் வெளியீட்டாளரையோ, அவர்கள் ஆதரவாளர்களையோ சார்ந்தது அல்ல.

ISEAS Library Cataloguing-in-Publication Data

Nagapattinam to Suvarnadwipa : reflections on the Chola naval expeditions to Southeast Asia / edited by Hermann Kulke, K. Kesavapany, Vijay Sakhujā.

1. Chola dynasty, 850–1279—Congresses.
2. India—Relations—Southeast Asia—Congresses.
3. Southeast Asia—Relations—India—Congresses.
4. Asia—Commerce—History—Congresses.

- I. Kulke, Hermann.
- II. Kesavapany, K.
- III. Sakhujā, Vijay.

IV. Conference on Early Indian Influences in Southeast Asia : Reflections on Cross-Cultural Movements (2007 : Singapore)

DS523.2 N14 2011

ISBN 978-981-4345-30-9 (soft cover)

ISBN 978-981-4345-31-6 (hard cover)

ISBN 978-981-4345-32-3 (E-book PDF)

இந்நூல் கல்விசார்ந்த நோக்கங்களுக்காக வெளியிடப்படுகிறது. நூலின் கட்டுரையாளர்கள், இந்நூலின் கட்டுரைகளைப் படைப்பதில் கவனத்துடன் செயல்பட்டனர். நடப்பில் உள்ள நூல் உரிமைகளையும், இதர எழுத்தாளர்களின் அறிவுமையை பாதிக்காமலும் கட்டுரைகள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. பயன்படுத்தப் பட்டுள்ள பகுதிகள் சம்பந்தப்பட்ட ஆசிரியர்களையும் வெளியீட்டாளர்களையும் அறியாமல் பாதித்திருந்தால், இந்நூல் வெளியீட்டாளருக்கு தெரிவிக்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

முகப்பு அட்டைப் படம்: ஐராவதேச்சுவரர் கோயில், தராசரம், தமிழ் நாடு. படத்தை வழங்கியவர் ரீசா லீ.

உள் அட்டைப் பகுதியில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வரைபடம் K.A. நீலகண்ட் சாஸ்திரி எழுதிய சோழர்கள் (சென்னை: சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1955 பக்கம் 212) எனும் நூலில் முதன்முதலில் வெளியிடப்பட்டது.

Typeset and printed by Stamford Press Pte., Ltd., Singapore.

உள் உறைவன

தமிழாக்க முகவுரை – K. கேசவபாணி.....	vii
தமிழாக்கத் தொகுப்புரை – அ. வீரமணி.....	ix
ஆங்கில நூல் முன்னுரை – சஸி தாரூர்.....	xi
ஆங்கில நூல் வாழ்த்துரை – M. V. சுப்பையா.....	xiii
ஆங்கில முகவுரை – K. கேசவபாணி.....	xv
ஆங்கில நூல் தொகுப்புரை – ஹெர்மன் குல்கே.....	xvii

படைப்பாளர்கள் xxvii

1. ஆசிய வரலாற்றில் சோழர்களின் கடல் பயணங்கள்
ஹெர்மன் குல்கே.....1
2. சீனப் பீங்கான் துண்டுகள் மற்றும் தென்னிந்திய,
இலங்கை கல்வெட்டுகள் காட்டும் இந்தியப் பெருங்கடல் வாணிபம்.
நோபுரு கராஷிமா..... 25
3. சோழ – ஸ்ரீ விஜய – சீன முக்கோண உறவில் இராஜேந்திர
சோழனின் இராணுவ முற்றுகைகள்
டான்சென் சென்..... 68
4. முதலாம் இராஜேந்திர சோழனின் தென்கிழக்காசியக்
கடற்படையெடுப்பு
விஜய் சக்குஜா, சங்கீதா சக்குஜா..... 87
5. சோழ நாட்டின் கடற்படையைப் பற்றிய குறிப்பு
Y. சுப்பராயலு..... 106
6. இராஜேந்திர சோழனின் தலைநகரான கங்கை கொண்ட
சோழபுரத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாராய்ச்சியும் அதன்
முக்கியத்துவமும்
எஸ். வசந்தி..... 112

7. நாகப்பட்டினம் பற்றிய புதிய பார்வைகள் : தென்னிந்தியா, தென்கிழக்காசியா மற்றும் சீனாவுக்கு இடையிலான அரசியல், சமய, வணிகப் பரிமாற்றங்களின் அடிப்படையில் பத்தாம் நூற்றாண்டு காலத்திய துறைமுக நகரம்.
கோகுல் சேஷாதிரி..... 119
8. இந்தியப் பெருங்கடலிலும் தென்கிழக்காசியாவிலும் தென்னிந்திய வணிகச் சங்கங்கள்
நோபுரு கராஷிமா..... 156
9. அஞ்சுவண்ணம் - மத்திய காலத்துக் கடல் வாணிகச் சங்கம்
Y. சுப்பராயலு..... 183
10. இராஜேந்திர சோழனின் கடல் படையெடுப்பும் தென்கிழக்காசியாவுடனான சோழர்களின் வர்த்தகமும்.
A. மீனாட்சிசுந்தரராஜன்..... 195
11. சோழர்களின் துணி வர்த்தகமும் தென்கிழக்காசியாவில் அது ஏற்படுத்திய கலாசாரத் தாக்கமும்.
ஹேமா தேவரே..... 208
12. பொலனாறு அரசாட்சிக் காலத்தின்போது இலங்கையும் தென்கிழக்காசியாவும்
அனூரா மானதுங்கா..... 228
13. இந்தோனேசியாவுடனான தென்னிந்தியக் கலாசாரத் தொடர்புகள்
P. சண்முகம்..... 247
14. இராஜேந்திர சோழனின் படையெடுப்பும் அயர்லங்காவின் வளர்ச்சியும்
நீனி சுசாந்தி..... 268
15. சமுதாய உருவாக்கம்: குவாங்கூவில் இந்தியச் சிற்ப வேலைப்பாடுகள்
ரீஷா லீ..... 284
- இணைப்புகள்**
- i. தமிழிலும் வடமொழியிலும் எழுதப்பட்ட தென்கிழக்காசியா, சீனா தொடர்பிலான பழங்கால-மத்தியகால கல்வெட்டுகள்.
நோபுரு கராஷிமா, Y. சுப்பராயலு..... 317
- ii. சோழப் பேரரசினை ஸுனியன் என்று குறிப்பிடும் சீன வாசகங்கள்
நோபுரு கராஷிமா, டான்சென் சென்..... 339
- ஆய்வுச்சொற்கள் அட்டவணை**..... 366

தமிழாக்க முகவுரை

தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக்கழகம் (ISEAS), 2007-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 21 முதல் 23-ஆம் நாள்வரை, 'தென்கிழக்காசியாவில் இந்தியர்களின் தொடக்ககாலத் தொடர்புகள்' எனும் ஆய்வரங்க மாநாட்டை நடத்தியது. அதில் படைக்கப்பட்ட ஆய்வுகள், இரண்டு நூல்களாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. 2010-ஆம் ஆண்டு தென்கிழக்காசியாவுக்கும் சோழப்பேரரசுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட தொடர்பின் ஆயிரத்தாண்டு நிறைவாகும். அதனையொட்டி 'நாகப்பட்டினம் முதல் சுவர்ணபுமி வரை: சோழர்களின் தென்கிழக்காசிய கடற்பயணங்கள்' எனும் நூலைத் தமிழில் வெளியிட்டு, சோழர்களின் தலைநகராயிருந்த தஞ்சாவூரில் நூல் அறிமுகம் செய்யவேண்டுமென என் மனம் விழைந்தது. மிகவும் ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளைக் கொண்ட ஆங்கில மூல நூலைத் தமிழாக்கம் செய்வதில் எதிர்நோக்கிய சிக்கல்களால், இவ்வாண்டு நூல் முழுமைபெற்று வெளிவருகிறது.

நூலின் கருப்பொருள் தமிழர்களைப் பற்றியதாக இருந்தாலும், ஆங்கிலத்திலுள்ள விவாதங்களைத் தமிழ்ப்படுத்தும்போது உள்ள சிக்கல்களைச் சமாளித்து நூலைத் தயாரித்துள்ள பேராசிரியர் அ. வீரமணி அவர்களுக்கும், சிங்கப்பூர் மீடியாகார்ப் நிறுவன தொலைக்காட்சி செய்தியாளர் திரு எட்டிக்கன் சண்முகம் அவர்களுக்கும் எனது பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்நூலை வெளியிட நிதி ஆதரவு வழங்கிய வளர்தமிழ் இயக்கத்தினருக்கு எனது மனமுவந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன். தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகத்தின் (ISEAS) முதல் தமிழ் நூலாக இது வெளிவருகிறது. இதனைத் தமிழில் அச்சேற்றிய சிங்கப்பூர் ஸ்டாம்பாடு அச்சகத்தாருக்கு எனது நன்றி.

தமிழர்களைப் பற்றிய ஆய்வுகள், ஆங்கிலத்தில் மட்டுமே இருக்குமானால் அது பெரும்பாலான தமிழர்களைச் சென்றடைவது கடினம். அதுவும் தமிழர்களின் தலைசிறந்த சோழப் பேரரசு தென்கிழக்காசியாவுடன் கொண்டிருந்த வாணிப – பண்பாட்டுத் தொடர்புகளைத் தமிழலகம் அறியவேண்டும் என்ற அவாவில் இந்நூல் வெளியிடப்படுகிறது. இதுபோன்ற அரிய நூல்கள் தொடர்ந்து தமிழாக்கம் காணவேண்டுமென்று நாங்கள் விழைகிறோம்.

தூதர் K. கேசவபாணி,
இயக்குநர்,
தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகம்,
சிங்கப்பூர்.

தமிழாக்கத் தொகுப்புரை

ஓர் ஆங்கிலநூலை நேரடியாக மொழிப்பெயர்க்காமல், தமிழாக்கம் செய்யும் முயற்சியாகத்தான் இந்நூல் வெளியிடப்படுகிறது. இம்முயற்சியில் சிங்கப்பூர் மீடியாகார்ப் நிறுவன தொலைக்காட்சி செய்தியாளர் திரு எட்டிக்கன் சண்முகம் பல மாதங்கள் முயன்று நூலின் பதினைந்து அத்தியாயங்களையும் தமிழாக்கம் செய்தார். தொகுப்பாசிரியராக நூலின் முகப்பிலிருந்து இறுதிவரை எனது பொறுப்பாக அமைந்தது. நூலில் உள்ள எல்லா பகுதிகளையும் சண்முகமும் நானும் சரிபார்த்தாலும், இந்த நூலின் பார்வையாளர்களாக, மூத்த தமிழாசிரியர்களான கா. மாணிக்கம் அவர்களும், அ. விசுவலிங்கம் அவர்களும், தேசிய நூலகத்தின் திருமதி புஷ்பலதா நாயுடு அவர்களும் உதவினர்.

ஆங்கில முறை ஆராய்ச்சிக்கேற்ப தமிழாக்கம் செய்வதில் பல சவால்களை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது. பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழாக்கம் செய்வதில் கருத்துப் பேதங்கள் ஏற்படாமல் இருக்க எல்லா முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இருப்பினும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் குறிப்புகளையும், தகவல்களையும் அவற்றின் மூல மொழிகளிலேயே விட்டு வைத்துள்ளோம். இதனால் தமிழில் ஆராய்ச்சி செய்பவர்கள், கட்டுரைகளின் ஆதாரங்களை அந்தந்த மொழி நூல்களிலேயே எளிதில் பெறமுடியும் என நம்புகிறோம்.

சொழிகளின் தென்கிழக்காசியக் கடற்பயணங்கள் பற்றிய ஆங்கில நூலைத் தமிழிலும் வெளிக்கொணர அதிக ஆர்வம் காட்டியவர் தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகத்தின் (ISEAS) இயக்குநரான தூதர் K. கேசவாணி அவர்களே. அவர்தம் உந்துதலே, திரு சண்முகத்தையும் என்னையும் இந்த நூலைத் தமிழ்ப்படுத்தத் தூண்டியது என்றால் மிகையாகாது.

இந்த நூலின் வெளியீடு, தென்னகத்திற்கும் தென்கிழக்காசியாவுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்புகளை ஆராய மேலும் பல ஆய்வுகளுக்கும், மாநாடுகளுக்கும் வழிவிடும் என நம்புகிறோம். நூல் தமிழில் வெளிவர உதவிய சிங்கப்பூர் ஸ்டாம்போர்டு அச்சகத்தின் நிர்வாக இயக்குநர் டாக்டர் தேவேந்திரன் அவர்களுக்கும், மற்றும் V. பாலு, ஹேமலதா பெருமாள் ஆகியோருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகத்தின் வெளியீட்டுப் பிரிவின் நிர்வாக ஆசிரியர் திருமதி திரேய்னா ஓங் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி.

பேராசிரியர் டாக்டர் அ. வீரமணி (அ. மணி)
இரிட்சுமேய்கான் ஆசிய பசிபிக் பல்கலைக் கழகம்,
ஜப்பான்.

ஆங்கில நூல் முன்னுரை

இந்திய – தென்கிழக்காசிய தொடர்புகள் பற்றிச் சில நூற்களே உள்ள சூழலில், இந்நூல் மிகவும் வரவேற்கவேண்டியது என மனம் மகிழ்கிறேன். அண்மைய பத்தாண்டுகளில், இந்தியப் பெருங்கடல் பற்றியும் அதன் ‘கடல்வழி பட்டுச் சாலை’ பற்றியும், ஆசிய வரலாறு படிப்போர் உலகளாவிய கவனம் காட்டினாலும், ஆய்வுகள் பின்தங்கியே உள்ளன.

நாகப்பட்டினம் முதல் சுவர்ணபுமி வரை: தென்கிழக்காசியாவில் சோழர்களின் கடற்பயணங்கள் எனும் இந்நூல் பல்வேறு வியக்கத்தக்க ஆராய்ச்சிகளை முன் வைத்துள்ளது. அவற்றில் சில:

- ஆசிய வரலாற்றிலும், இந்தியப் பெருங்கடல் வாணிபத்திலும், சோழர்களின் கடற்படைப் பயணங்கள்;
- சோழர்களோடு புகழ் பெற்று விளங்கிய தென்னிந்திய வர்த்தகச் சங்கங்களும், சோழர்களின் கடற்படையெடுப்பில் அவற்றின் தீவிரப் பங்கேற்பும்;
- சோழர்களின் படையெடுப்பால் இலங்கையிலும் இந்தோனேசியாவிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்;

‘கிழக்கு நோக்கும் கொள்கை’யை, 1990-களிலிருந்து இந்தியா திட்டவட்டமாகப் பின்பற்றி வந்துள்ளது. ஆசியான் எனப்படும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் கூட்டமைப்புடன் இந்தியா மேற்கொண்டுள்ள நெருக்கமான உறவு அக்கொள்கையின் அடிப்படையாகும். அக்கொள்கையின் அமலாக்கத்தினால் இந்திய – ஆசியான் உறவில் படிப்படியான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்திய-ஆசியான் நடைமுறை ஒருமைப்பாடு பல்வேறு பகுதிகளைக் கொண்டதாகவும் பலவகையானதாகவும் உள்ளது. அரசியல் - பாதுகாப்பு அம்சங்களில், பயங்கரவாதம், அனைத்துலகக் குற்றப் பிரச்சினைகள் முதலானவற்றில் ஆசியான் இந்தியாவுடன் ஒத்துழைக்க விருப்பம் காட்டியுள்ளது. பொது வர்த்தக ஒப்பந்தம் ஒன்றை இந்தியா ஆசியானுடன் செய்து கொண்டுள்ளது.

இதனால், தீர்வையற்ற பல பொருட்கள் வர்த்தகத்தில் இடம் பெறும். எனவே பொருட்களுக்கான வரிகள் குறையும். பண்பாடு, கல்வி, சமயம் முதலான துறைகளில், இந்தியா இரு தரப்பு மக்களுக்கு இடையில் உறவுகளை வளர்க்க முயன்று வருகிறது. இதனால், சமயம் சார்ந்த சுற்றுப் பயணங்களும், உயர் கல்வி நிறுவனங்களுக்கு இடையிலான தொடர்புகளும் அதிகரிக்கும். இந்த நூல், தற்கால நோக்கங்களுக்கு ஏற்படையதாய் அமைந்துள்ளது.

பதினோறாம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவை ஆண்ட சோழப் பேரரசின் கடற்படையெடுப்புப் பற்றிய இந்நூல், இந்தியப் பெருங்கடல் ஆய்வுகளுக்கு ஏற்றதாய் உள்ளது. இந்தியாவின் பரந்த ஈடுபாட்டினைக் காட்டும் இந்நூல், மறக்கப்பட்ட ஒரு வரலாற்றினைப் படிப்போருக்கு உணர்த்தும் என நான் நம்புகிறேன்.

டாக்டர் சஸி தாரூர்,
வெளியுறவுத் துணை அமைச்சர்,
இந்திய வெளியுறவு அமைச்சு,
10 அக்டோபர் 2009.

ஆங்கில நூல் வாழ்த்துரை

இந்திய நினைவோட்டம் தனது சிறப்புமிக்க வரலாற்றையும் அதன் வெற்றிகளையும் படிப்படியாக இழந்துவரும் காலக்கட்டத்தில், தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகம் (ISEAS), ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டியதோடு இந்த நூலையும் வெளியிட்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டுதற்குரியது.

இந்நூல் சோழப் பேரரசு தென்கிழக்காசியாவுக்கு மேற்கொண்ட கடற்படைப் பயணங்களையும், அதனால், விளைந்த பண்பாட்டுத் தாக்கத்தையும் எடுத்தியம்புகிறது.

இந்நூல் வழங்கும் கருத்துக்களும் விவாதங்களும் ஆய்வாளர்கள், கல்வியாளர்கள் மற்றும் மாணவர்களுக்கு வரலாறு பற்றிப் பல சிந்தனைகளை வழங்கும் என நான் நம்புகிறேன். இதனால், அவர்கள் மேலும் பல ஆராய்ச்சிகளை இத்துறையில் மேற்கொள்ளலாம்.

சென்னையில் உள்ள எங்கள் முருகப்பா குடும்பத்தினர், AMM அறநிறுவனத்தின் வழி, ஓர் சிறிய வழியில், இந்தத் திட்டத்தில் பங்கேற்றிருப்பதில் பெருமைப் படுகிறோம்.

M. V. சுப்பையா,
நிர்வாகப் பாதுகாவலர்,
முருகப்பா குழுமத்தின் AMM அறநிறுவனம்,
சென்னை, இந்தியா.

ஆங்கில முகவுரை

தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகம் (ISEAS), 2007-இல் நவம்பர் திங்கள் 21 முதல் 23-ஆம் நாள் வரை, 'தென்கிழக்காசியாவில் இந்தியர்களின் தொடக்ககாலத் தொடர்புகள்: பண்பாட்டுப் பரிமாற்றங்கள் பற்றிய சிந்தனைகள்' என்ற ஆராய்ச்சி மாநாடு ஒன்றைக் கூட்டியது. மாநாட்டைக் கூட்டச் சென்னையிலுள்ள முருகப்பா குழுமத்தின் AMM அறநிறுவனம் பேருதவி புரிந்ததை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். இம்மாநாட்டின் கட்டுரைகளைத் தாங்கி இரண்டு நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன: 'நாகப்பட்டினம் முதல் சுவர்ணபுமி வரை: தென்கிழக்காசியாவில் சோழர்களின் கடல் பயணங்கள்' சில ஆய்வுக் கட்டுரைகளை ஒன்றிணைத்து வெளிவந்தது. அடுத்த நூல், மாநாட்டின் தலைப்பாகிய 'தென்கிழக்காசியாவில் தொடக்கக்கால இந்தியத் தொடர்புகள்' என்ற தலைப்பில் வெளிவந்துள்ளது.

தென்னிந்தியாவை ஆண்ட சோழ மன்னர்கள் கடல்வழி வாணிபத்தின் வழி, மலாயா, சுமத்திரா, சீனா ஆகிய இடங்களோடு வர்த்தகத்தைப் பெருக்கினர். இதனால், உருவாகிய நெடுங்கடல் பயணக் கப்பல்களின் வழி முதலாம் இராஜேந்திர சோழன் ஸ்ரீவிஜய அரசின் மீது போர் தொடுக்க முடிந்தது. இந்நூலில் உள்ள கட்டுரைகள், தஞ்சாவூர் பெரிய கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டுச் (கி.பி. 1030-31) செய்தியான கடற்படையெடுப்பினைப் பற்றி ஆராய்கின்றன.

இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள கட்டுரைகளில் மிகவும் முக்கியமான ஆய்வுகளை ஆசிய வரலாற்று ஆய்வாளர்களும் முன்னணி வரலாற்று ஆசிரியர்களும் படைத்துள்ளனர். ஆசிய கடற்பயண வரலாறு பற்றிய தகவல்களை ஒருங்கிணைத்துத் தருவதில் இந்நூல் வெற்றிபெற்றுள்ளதென நம்புகிறேன். தென்கிழக்காசியா, சீனா பற்றி மத்திய காலத் தமிழிலும் வடமொழியிலும் உள்ள தகவல்களைத் தருவதோடு, சீனக் குறிப்புகள் சூ-நியன் எனச் சோழரைக் குறிப்பிடும் தகவலையும் இந்நூல் ஒருங்கிணைத்துத் தருகிறது.

சோழர்களின் தென்கிழக்காசிய கடற்படையெடுப்புத் தொடர்பிலான உள்ளார்ந்த கருத்துகளை இந்நூலில் முன்வைத்துள்ள கட்டுரையாளர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். பேராசிரியர் ஹெர்மன் குல்கே வழங்கிய அறிவார்ந்த தலைமைத்துவம், இந்நூல் உருவாவதற்குப் பெரிதும் உதவியது. இந்நூலின் வழி தென்கிழக்காசியாவில் நிகழ்ந்த தொடக்க கால இந்தியத் தொடர்புகளை அறிவதோடு மேலும் பல ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுமென நம்புகிறேன்.

தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகம் (ISEAS) இம்மாநாட்டைச் சிறப்புற நடத்த உதவிய ஆய்வாளர்களுக்கும், குறிப்பாகப் பேராசிரியர் பி. இராமசாமிக்கும் எனது உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மூன்று நாள் மாநாடு, நூற்றுக்கும் அதிகமான ஆய்வாளர்களிடமிருந்து கட்டுரைகளைப் பெற்றது. அவற்றை ஆராய்ந்து, சிறந்தனவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட 52 கட்டுரைகள் மட்டுமே மாநாட்டில் ஆய்வாளர்களால் படைக்கப்பட்டன.

தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகத்தில் (ISEAS) உள்ள பலரும் மாநாட்டுக்கும், இந்நூல் வெளியீட்டுக்கும் பேருதவி புரிந்துள்ளனர். பெட்டி குவான் மாநாட்டின் ஏற்பாட்டுக்கு அயராது உழைத்தார்; நிர்வாகப் பிரிவின் தலைவரான Y.L. லீ, நிர்வாக ஒத்துழைப்பு வழங்கினார்; வெளியீட்டுப் பிரிவின் நிர்வாக ஆசிரியரான திரேய்னா ஓங், இந்நூல் வெளிவர பேருதவி வழங்கினார்.

தூதர் K. கேசவபாணி

இயக்குனர்

தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகம்.

ஆங்கில நூல் தொகுப்புரை

நிலத்து வழியே நடைபெற்ற பட்டுவர்த்தகப் பாதைக்கு (Silk Road) அடுத்ததாக உலகளாவிய நிலையில் ஆராயப்பட்டு வருவது கடல்வழி பட்டு வர்த்தகப் பாதையாகும் (Maritime Silk Road). ஆயினும் இந்தியப் பெருங்கடல் ஆய்வுகள் இரண்டு காலக் கட்டத்தைப் பற்றி மட்டுமே ஆராய்ந்து வந்திருப்பது விநோதமாக உள்ளது. 'பழங்காலம்' என்று மத்திய தரைக் கடல் தொடர்பையும், ஐரோப்பியர்கள் இடம்பெற்ற தொடக்க நவீன வரலாற்றுக் காலத்தையும் பெரும்பகுதி ஆய்வுகள் முன்வைத்துள்ளன. ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக்கும் பதினாறாம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட நீண்ட காலப் பகுதியில் இந்தியப் பெருங்கடலில் நடந்த பரிமாற்றங்கள் அனைத்துலக ஆய்வுகளில் குறைந்தே எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்தியப் பெருங்கடல் ஆய்வில் உள்ள இந்த வரலாற்று இடைவெளியைச் சற்றே குறைக்க, தென்னிந்தியச் சோழர்களின் கடற்பயணங்கள் பற்றிய இந்நூல் ஓரளவு உதவும் என நம்புகிறோம்.

முதலாம் இராஜேந்திர சோழனின் 'அலைகடல் நடவுட் பலகலஞ் செலுத்தி', பன்னிரண்டுக்கும் அதிகமான துறைமுக நகரங்களை வென்றதோடு, தென்கிழக்காசிய அரசான ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசினை முற்றுகை இட்டது இந்திய வரலாற்றில் ஓர் திருப்பு முனையாகும். கி.பி. 1025-இல் நிகழ்ந்த இந்தக் கடல் முற்றுகை இந்திய-தென்கிழக்காசிய பண்பாட்டுப் பரிமாற்றத்தில் ஓர் முக்கிய நிகழ்ச்சியாகும். கிறிஸ்துவுக்கு முந்திய நூற்றாண்டுகளிலேயே தென்கிழக்காசிவுடனான இந்தியத் தொடர்புகள் மிகவும் உறுதியாக இருந்தன. சுமார் பத்தாம் நூற்றாண்டு வரை, வங்காள விரிகுடாவின் இருபகுதிகளிலும் இருந்த நாடுகளிடையே வர்த்தகத்தோடு பண்பாட்டுப் பரிமாற்றமும் நடைபெற்றது. பௌத்தமும், இந்து சமயமும் தென்கிழக்காசியாவில் உருவாகிய பண்பாடுகளில் ஆழ்ந்த இடத்தைப் பெற்றன. அமராவதியின் பௌத்த கலையும், பல்லவர்களின் கிரந்த எழுத்துகளும் இந்நோனேசியாவின் பண்பாட்டில் ஐந்தாம் நூற்றாண்டிலேயே இடம்பெற்றன. இவற்றின் தொடர்ச்சியாகப் பல்லவ - சோழர் கலைகள் தென்கிழக்காசிய கட்டிடக் கலையில் பிரதிபலித்தன.

தென்னிந்தியாவுடன் தென்கிழக்காசியா கொண்டிருந்த அமைதியான உறவும் சோழர்கள் 1025-ஆம் ஆண்டில் ஸ்ரீவிஜயமீது மேற்கொண்ட கடற்படையெடுப்பும் பின்னர் 1070-ஆம் ஆண்டில் நடந்த மற்றுமொரு படையெடுப்பும் வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர் மத்தியில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. தென்னிந்திய வரலாற்று ஆய்வாளர்களில் மலையேனக் கருதப்படும் நீலகண்ட சாஸ்திரி அவர்கள் 1955-ஆம் ஆண்டில், “கடாரத்து (ஸ்ரீ விஜய) மன்னின் மீது கடற்படையெடுப்பு ஏன் நடத்தப்பட்டது? அதனால் என்ன விளைவுகள் ஏற்பட்டன?” எனும் கேள்வியை எழுப்பினார். அவருக்குக் கிடைத்த தகவல்களின் அடிப்படையில் பின்வரும் முடிவுகளைத் தந்திருந்தார்: “கிழக்கே நடந்த சோழர்களின் கடல் வாணிபத்தில் ஸ்ரீவிஜயம் தடைகளை விதித்திருக்க வேண்டும்; அல்லது இராஜேந்திரனின் திக்விஜயத்தின் ஓர் கூறாக இருந்திருக்கலாம். தனது மக்களுக்கு நன்கு தெரிந்த கடல் கடந்த நாடுகளின் மீது படையெடுப்பு நடத்தித் தனது புகழை அவன் நிலைநாட்டிக் கொண்டிருக்கலாம். இதனால், அவன் தனது ஆட்சிக்குப் பெரும்புகழ் சேர்க்க நினைத்திருக்கலாம்.”²

1983-இல் அமெரிக்க வரலாற்றாசிரியரான G. W. ஸ்பென்சர் இலங்கை, ஸ்ரீவிஜயம் மீது சோழர்களின் படையெடுப்பின் விளைவுகளை ஆராய்ந்து தனியொரு நூலை வெளியிட்டார். சோழர்களின் படையெடுப்பை அவர் ‘விரிவாக்க அரசியல்’³ என வருணித்ததோடு, 1976-இல் வெளியிட்ட ஒரு கட்டுரையில் ‘சூறையாடும் அரசியல்’⁴ என வருணித்திருந்தார். அண்மைய கால ஆய்வுகள், வாணிபம்தான் இராஜேந்திரன் படையெடுப்புக்கு முக்கியக் காரணமென முன்வைத்துள்ளன. மத்திய கால வர்த்தகச் சங்கங்களை ஆராய்ந்த மீரா ஆப்ராஹாம், “தமிழ் வர்த்தகர்கள் அவ்வட்டாரங்களில் வர்த்தக உரிமைகளைப் பெறவே படையெடுப்பு நிகழ்ந்தது. வர்த்தகத்தால் கிடைத்த இலாபம் சோழ அரசுக்கும், மன்னர்களுக்கும் வர்த்தகர்களுக்கும் ஏற்றதாக இருந்தது.”⁵ மிகவும் அண்மைய காலத்தில் டான்சென் சென் என்பாரின் ஆராய்ச்சி, இதுவரை ஆராயப்படாத சீனத் தகவல்களைக் கொண்டு, ‘வர்த்தக நோக்கத்தையும் குறிக்கோளையும்’ படையெடுப்புக்கு விளக்கமாக வழங்கியுள்ளார்.⁶ சோங் ஆட்சிகால ‘சூவான் ஸி’ எனும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ள கருத்தையும் அவர் முன்வைத்துள்ளார். ஸ்ரீவிஜய துறைமுகங்களுக்குச் சென்று வரிகட்டாத கப்பல்களை ஸ்ரீவிஜயம் தீக்கிரையாக்கியதைச் சீன நூல் குறிப்பிட்டுள்ளது. “இது உண்மையானால், தென்னிந்திய துறைமுகங்களுக்கும் சீனாவுக்கும் இடையில் நடந்த வாணிபத்தில் இடைமறியல் செய்த காரணத்தால் சோழர்கள் 1025-லும், 1070-களிலும் கடற்படைத் தாக்குதலை மேற்கொண்டிருக்கலாம்.”⁷ இதர ஆய்வாளர்கள், இராஜேந்திர சோழனின் ஸ்ரீவிஜயப் படையெடுப்பினை இந்தியப் பெருங்கடல் வாணிபத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின் அடிப்படையில் விளக்கியுள்ளனர்.⁸ புதிய ஆசிய பேரரசுகளின் எழுச்சியானது பத்தாம்

நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கடல்வழி வாணிபத்தில் கிடைத்த மேம்பட்ட இலாபத்தை அடைவதில் போட்டிகள் உருவானது. சோழர்களின் கடற்படை வளர்ச்சிக்கும் விரிவாக்கத்திற்கும் காரணமாக எடுத்தியம்பப்பட்டுள்ளன.

சிங்கப்பூரில் நடந்த மாநாட்டில் படைக்கப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகள், சோழர்களின் கடற்படையெடுப்பைப் புரிந்து கொள்வதில் உள்ள குழப்பங்களை ஆராய்ந்தன. மத்திய கால எழுத்துவடிவிலான ஆதாரங்களும், அகழ்வாராய்ச்சிகளால் கிடைக்கப்பட்ட ஆதாரங்களும் போதிய அளவில் இல்லை என்பதை மாநாட்டுக் கட்டுரைகள் உணர்த்தின. கடற்படையெடுப்புப் பற்றிய செய்தி, இன்னமும் ஒரேயொரு தகவலைச் சார்ந்தே உள்ளது. இராஜேந்திரச் சோழனின் பிரசித்தியான கல்வெட்டு ஒன்றுதான் அடிப்படையாக விளங்குகிறது.⁹ வியக்கத்தக்க செய்தி என்னவென்றால், இராஜேந்திரச் சோழனின் படையெடுப்பு பற்றிய செய்தி எதுவும் சீனத் தகவல்களில் இல்லை. ஆயினும், தென்கிழக்காசிய நாடுகளுடனும் சீனாவுடனும் சோழர்கள் வைத்திருந்த நேரடித் தொடர்பு பற்றி அக்கால வடமொழி, தமிழ், சீனம் முதலான மொழிகளில் உள்ள தகவல்கள் பெரிதளவில் இப்பொழுது கிடைத்துள்ளன.¹⁰ இவற்றின் அடிப்படையில், இந்தியப் பெருங்கடல் வாணிபத்தை நிலைநிறுத்தச் சோழர்கள் கப்பற்படையெடுப்பு நடத்த வேண்டியதற்கான காரணங்களை நாம் ஊகிக்க முடிகிறது. தற்போது சேர்ந்துள்ள தகவல்கள் பல அனைவரையும் சென்றடையாமலும் மொழிப்பெயர்க்கப்படாமலும் உள்ளன. இதனால், இந்த நூலின் தொகுப்பாசிரியர்கள் உட்பட, இந்திய வரலாற்று ஆசிரியர்கள், இந்தியப் பெருங்கடல் ஆய்வாளர்கள், பேராசிரியர்கள் நோபுரு கரஷிமா, Y.சுப்பராயலு, டான்சென் சென் ஆகியோருக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். மாநாடு முடிந்த பின்னர், இந்த நூலுக்கென இணைப்பு அத்தியாயங்களாக, மூன்று பேராசிரியர்களும் இதுவரை வெளியிடப்படாத தகவல்களைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளனர். இவை முதன்முதலாக இந்நூலில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் பேராசிரியர் கரஷிமாவும் பேராசிரியர் சுப்பராயலுவும் மேலும் சில அத்தியாயங்களைப் படைத்து, இந்த நூலுக்கு ஒரு முழுமை தர உதவினர். இவற்றால், சோழர்களின் கடற்பயணங்கள் ஆய்வில் தற்போதைக்கு ஒரு முழுமையான தோற்றத்தை இந்நூலின்வழி காணமுடிகிறது. இவை எதிர்கால ஆராய்ச்சிக்கு உறுதுணையாக அமையும்.

இந்நூலின் முதல் மூன்று அத்தியாயங்கள், அக்கால ஆசிய வரலாற்றின் அடிப்படையிலும் இந்தியப் பெருங்கடல் வாணிப அடிப்படையிலும் சோழர்களின் கடற்பயணங்களை ஆராய்கின்றன. ஹொம்ன் குல்கே எழுதிய முதல் அத்தியாயம் இராஜேந்திர சோழன், ஸ்ரீவிஜய துறைமுகங்களின் மீது நடத்திய தாக்குதலின் பின்னணியை ஆராய்கிறது. இராஜராஜனும், அவரின் புதல்வர் இராஜேந்திரனும் தென்னிந்தியக் கடல் வாணிபத்தைக் கட்டிக்காப்பதற்காகச்

சுற்றியுள்ள தீவுகளையும் கடல் பகுதிகளையும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தனர். எகிப்தில் பாத்திமைட்ஸ் பேரரசுக்கும், சீனாவில் சோங் பேரரசுக்கும் இடையில் நிகழ்ந்த கடல் வாணிபத்தின் இலாபத்தை அடைவதில் அவர்கள் நுணுக்கமான கவனம் காட்டினர். இதனால், மலாக்கா நீரிணையைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்திருந்த ஸ்ரீவிஜயத்துடன் இயற்கையாகவே முரண்பாடுகள் எழுந்தன. மலாக்கா நீரிணை சீனச் சந்தையின் வாயிலாக விளங்கியதால் சோழர்கள் அதனைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருக்க முயன்றனர். அதே சமயத்தில் சோழர்கள் ஸ்ரீவிஜயத்துடன், நாகப்பட்டினத்தில் இருந்த ஸ்ரீவிஜய கோயில்களுக்குத் தானங்கள் வழங்கி நட்பு அடிப்படையிலான உறவுகளையும் வளர்க்க முயன்றனர். வங்காள விரிகுடாவில் நடந்த வாணிபப் போட்டா போட்டியை குல்கே தனது கட்டுரையில் விளக்கியுள்ளார். டான்சென் சென் எழுதியுள்ள இரண்டாவது அத்தியாயம், சோழ-ஸ்ரீவிஜய-சீன முக்கோண உறவுகளை விவரிப்பதோடு, பத்தாம் நூற்றாண்டு பிற்பகுதியில் இந்தியப் பெருங்கடல் வாணிபத்தில் சீனாவை ஆண்ட சோங் பேரரசின் ஆதிக்கத்தை ஆராய்கிறார். சோழர்களின் கடற்படையெடுப்பு ஆய்வாளர்கள் மேற்கொள்ளும் பொதுவான ஆராய்ச்சி வழிகளை விடுத்து, சீனர்களின் தகவல்களை மட்டுமே கொண்டு டான்சென் சென் புதிய விளக்கங்களைத் தருகிறார். தொடக்கத்திலிருந்தே, சோழ-ஸ்ரீவிஜய உறவுகள் நட்புமுறையில் செயல்படவில்லை என்கிறார் டான்சென் சென். சோழர்களை ஆராய்ந்த நீலகண்ட சாஸ்திரி அவர்கள் தொடக்கத்தில் நட்புடன் இருந்ததாகவும், பின்னர்தான் முறிவு ஏற்பட்டது என்று கூறுவதை, டான்சென் சென் அவர்களின் கட்டுரை மறுக்கிறது. மாறாக, ஸ்ரீவிஜயத் தூதர்கள் தொடர்ந்து சோழர்களைப் பற்றிய பொய்யான தகவல்களையே சீனாவின் சோங் அரசவைக்குத் தந்ததை அவரது கட்டுரை குறிப்பிடுகிறது. சோழர்களின் படையெடுப்புப் பற்றிச் சீனத் தகவல்கள் எதுவும் குறிப்பிடாததற்கு இதுவே காரணமாகலாம். சோழ நாடு தங்களுக்கு ஆட்பட்ட நாடு என ஸ்ரீவிஜயம் கூறிவந்திருப்பதில் இருந்து இது புலப்படுகிறது. மஜூம்தார் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், கி.பி.1017-ஆம் ஆண்டிலேயே சிறு தாக்குதல் ஒன்றைச் சோழர்கள் மேற்கொண்டனர் என்பதை டான்சென் சென் அவர்களின் கட்டுரை குறிப்பிடுகிறது. சோழர்களின் கடற்படையெடுப்பு, தென்னிந்தியாவுக்கும் சோங் சீனாவுக்கும் இடையில் வர்த்தகத்தை வளர்க்கவே மேற்கொள்ளப்பட்டதென அவரின் கட்டுரை விளக்குகிறது. கரஷிமா எழுதிய மூன்றாவது அத்தியாயம், தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் அவர் மேற்கொண்ட சீனப் பீங்கான்கள் ஆராய்ச்சி சீன-இந்திய வர்த்தகத்தை விளக்குகிறது. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் தொடங்கிய சீன-தென்னிந்திய வர்த்தகம் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து துரித வளர்ச்சியடைந்ததை அவரது கட்டுரை விளக்குகிறது. சோழமண்டல-மலபார் கடற்கரைகளில் அவர் தோண்டியெடுத்த சீனப் பீங்கான் ஓடுகளைக் கொண்டு, சீனத் தகவல்களில் கூறப்படும் இடங்களோடு பெரியபட்டினம், காயல்,

கொல்லம் முதலான இடங்களை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்துள்ளார். இராஜேந்திர சோழனின் தலைநகரமாகிய கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் கண்டெடுத்த யிங்குயிங் பீங்கான் ஓடுகள், சோழத் தூதர்கள் சீன அரசவையில் பெற்ற பரிசுப்பொருட்களாக இருக்குமென்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். அவரது கட்டுரையில் வர்த்தகச் சங்கங்கள் பற்றிய செய்திகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

நூலின் நான்காவது, ஐந்தாவது அத்தியாயங்கள் நாவாய் தொடர்பிலான தகவல்களையும், கடற்படை பற்றியும் விளக்குகின்றன. விஜய சக்குஜா, சங்கீதா சக்குஜா ஆகியோர் எழுதிய கட்டுரை, வரலாற்றுத் தகவல்கள் இல்லாத சூழலில், சிறப்பானதொரு விளக்கத்தை ஏற்படுத்த முயன்றுள்ளது. 1025-ஆம் ஆண்டில் கடற்படையெடுப்பு மேற்கொண்ட சோழர்களிடம், சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தமிழர் அறிந்திருந்த மாக்கடல் அறிவு இருந்ததென அவர்கள் கருதுகின்றனர். இந்த நீண்ட கால அறிவோடு, சோழப் பேரரசிடம் அண்டைத் தீவுகள் மீது கடற்போர் நடத்திய அனுபவமும் இருந்ததை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். இலங்கை, மாலத்தீவுகள், அந்தமான், கடாரம் வரை அவர்களுக்கு இருந்த கடல் அனுபவம், அவர்களுடைய படையெடுப்புக்குத் தகுந்த பின்ணணியைத் தந்திருந்தது. வான சாஸ்திரத்திலும், கப்பல் கட்டுவதிலும், கடல் பயணக் குறிப்புகளையும் அவர்கள் பெற்றிருந்ததை அவர்கள் விளக்குகின்றனர். சோழர்களின் கடற்படைக்கான கப்பல்களை, பெருங்கடல் பயண வர்த்தகக் கப்பல்கள் போன்றவற்றைப் பெற்றிருந்தனர் என அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். சுப்பராயலு அவர்களின் சோழர்களின் கடற்படைக் கப்பல்கள் பற்றிய கட்டுரை, சோழர்கள் மேற்கொண்ட கடற்படையெடுப்பில் உள்ள குழப்பங்களை முன்வைத்து ஆராய்கிறது. கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளரான அவர், கல்வெட்டுக்களில் பெரும்பாலானவை நன்கொடைகளைக் குறிப்பதற்கென்றே எழுதப்பட்டன என்கிறார். அதனால், சோழர்களைப் பற்றிய செய்தி எதுவும் நேரடியாக கிடைக்கவில்லை. நிலத்தின் வழியாகவும் கடல் வழியாகவும் சோழர்கள் மேற்கொண்ட போர்முறைகள் அவற்றின் வழி தெளிவாக அறிவதற்கில்லை. 1187-ஆம் ஆண்டில் படைக்கப்பட்ட ஒரேயொரு கல்வெட்டில்தான், 'கடலோரப் படைத்தளபதி' எனும் பதவி கப்பற்படையில் இருப்பது தெரியவருகிறது. இராஜேந்திரனின் கல்வெட்டுக்களில் 'கலம்' என்ற சொல் கப்பலைக் குறிக்கிறது. 1088-இல் பாருஸ்(சுமத்திரா) எனுமிடத்தில் நிறுவப்பட்ட கல்வெட்டில், 'மரக்கலம்' அல்லது மரத்தால் ஆன கப்பல் எனும் செய்தி சோழர்களின் வணிகக் கப்பல் பற்றிய தகவலைத் தருகிறது.

இராஜேந்திரனின் தலைநகரமான கங்கைகொண்ட சோழபுரம் பற்றியும், சோழர்களின் துறைமுகங்களில் முக்கியமானதான நாகப்பட்டினம் பற்றியும் தொடர்ந்து வரும் இரு அத்தியாயங்கள் ஆராய்கின்றன. இராஜேந்திரன்

அரியணை ஏறிய ஆறாவது ஆண்டில் கங்கைகொண்ட சோழபுரம் சோழப் பேரரசின் தலைநகராக மாறியிருக்கலாம் என S. வசந்தி குறிப்பிடுகிறார். பதின்கூற்றாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அந்நகர் பாண்டியர்களால் தரைமட்டமாக்கப் பட்டிருக்கலாம். இராஜேந்திரனின் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைத் தவிர்த்து, அக்காலத் தமிழ்ப் பாக்கள் புகழும் கங்கைகொண்ட சோழபுரம் அதனைச் சுற்றிவாழ்ந்த கிராமமக்களாலும் அழிக்கப்பட்டுள்ளது. கிராம மக்கள் இன்றும் தங்கள் வீடுகளைக் கட்ட கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தின் கற்களை எடுத்துச் செல்கின்றனர். தமிழ் நாட்டு அகழ்வாய்வுத் துறையின் அகழ்வாராய்ச்சிலிருந்து, பல பழங்காலப் பொருட்களும், அழகுப் பொருட்களும், சீனப் பீங்கான்களும் கிடைத்துள்ளன. சேஷாத்திரியின் கட்டுரை, நாகப்பட்டினத்தின் வரலாற்றை இலக்கியத் தகவல்கள் கொண்டு விளக்குகிறது. ஆறாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னதாக உள்ள தகவல்களின் அடிப்படையில் (எடுத்துக் காட்டாக, சங்ககாலக் கவிதைகள், புட்டோளமி, பாலிமொழி இலக்கியம்), நாகப்பட்டினம் பற்றி எந்தவிதக் குறிப்பும் இல்லாததை அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். நாயன்மார்களில் ஒருவரான அப்பர் ஏழாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நாகப்பட்டினத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன், சீனாவுக்கு அனுப்பிய தூதுக்குழு பற்றியும், அவன் கட்டிய சீனக் கோயில் பற்றியும் பிரிட்டிஸ் நூலகத்தில் கிடைத்த பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு ஓவியம் ஒன்றையும் சேஷாத்திரி நமக்குக் காட்டுகிறார். சோழர்கள் காலத்தில் நாகப்பட்டினம் அடைந்த உச்சநிலை வளர்ச்சியுடன் கட்டுரை முழுமைபெறுகிறது. சோழர்கள் காலத்தில்தான் ஸ்ரீவிஜயம், நாகப்பட்டினத்தில் பௌத்தக் கோயிலொன்றைக் கட்டி அதற்கான நிலதானத்தைச் சோழர்களிடமிருந்து பெற்று அரசியல் நட்பினை வளர்த்துக்கொள்ள முயன்றது.

தொடரும் இரு அத்தியாயங்கள், சோழர் காலத்திய தென்னிந்திய வர்த்தகச் சங்கங்களை ஆராய்கின்றன. ஸ்ரீவிஜயத்திற்கு எதிரான கடற்படையெடுப்புக்கு இந்த வர்த்தகச் சங்கங்களே இயக்கு சக்தியாக சோழர்களுக்கு இருந்தன. நோபுரு கரஷிமாவின் ஆய்வின் இரண்டாவது பகுதியாக அவரது தென்னிந்திய வர்த்தகச் சங்கங்கள் பற்றிய கட்டுரை அமைந்துள்ளது. சுப்பராயலுவும் சண்முகமும், அவர்தம் ஆய்வுக் குழுவினருடன் முன்னூறுக்கும் அதிகமான கல்வெட்டுக்களைச் சேர்த்து, அவற்றிலுள்ள செய்திகளின் அடிப்படையில் வர்த்தகச் சங்கங்களைப் பற்றிக் கட்டுரை எழுதியுள்ளனர். ஐநூற்றுவர் அல்லது ஆயுறோலே என்றழைக்கப்பட்ட வணிகக் குழுமம் பற்றி அவர்களின் கட்டுரை ஆராய்கிறது. பத்தாம் நூற்றாண்டின் மத்தியிலிருந்து தமிழகம் முழுவதும் இந்த வணிகக் குழுமம் பரவி செயல்பட்டு வந்துள்ளது. வணிகக் குழுமங்களின் ஆராய்ச்சி, அவர்களைப் பற்றிய புகழாரங்களை ஆராயும் அதே வேளையில், அவர்களுக்கும் சோழப்

பேரரசுக்கும் இருந்த தொடர்பினை ஆராய்கிறது. பதினோறாம், பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுகள் சோழப் பேரரசு உச்சநிலையை அடைந்த காலமானாலும், அக்காலக் கட்டத்தில் வணிகக் குழுமங்களின் கல்வெட்டுக்கள் மிகக்குறைந்த அளவிலேயே காணப்படுகின்றன. ஆனால், இன்றைய கர்னாடகா மாநிலப் பிரதேசத்தில் மட்டும் கல்வெட்டுக்கள் அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கின்றன. இந்தப் புதிரை விளக்க முயலும் கராஷிமா, வணிகக் குழுமங்களின்மீது சோழ அரசு விதித்த கட்டுப்பாட்டைக் காரணமாகக் காட்டுகிறார். அஞ்சுவண்ணம் எனப்படும் வணிகக் குழுமம் சிறியதோர் அமைப்பு. ஆனால், இந்து மாக்கடல் வாணிபத்தில் அவர்களும் முக்கிய இடத்தை வகித்தனர். சுப்பராயலு தனது கட்டுரையில் அவர்களை 'மேற்கு ஆசிய வணிகர்கள் கூட்டம்' எனக் குறிப்பிடுவதோடு யூதர்கள், கிறித்தவர்கள், முஸ்லீம்கள் ஆகியோரை அ.து உறுப்பினர்களாகக் கொண்டிருந்தது என வருணிக்கிறார். மலபார், சோழமண்டலம், சாவகம் முதலான கடற்கரைப் பட்டினங்களில் அவர்கள் வாணிபம் செய்தனர். எடுத்துக்காட்டாக, கி.பி. 1220-இல் சிரியன் கிறித்தவர் ஒருவருக்கு கோட்டயத்தில் கொடுக்கப் பட்ட பட்டயத்தில் உள்ள கையொப்பங்கள் அராபிய, யூத மொழிகளில் உள்ளன. நாகப்பட்டினத்தில், முஸ்லீம் அஞ்சுவண்ணம் வணிகர்களுக்குத் தரப்பட்ட 12-ஆம் நூற்றாண்டு பட்டயம் தமிழில் உள்ளது. அஞ்சுவண்ணம் உறுப்பினர்கள் தென்னிந்திய வாணிபக் குழுமமான மணிகிராமம் குழுமத்துடன் ஒன்றிணைந்து செயல்பட்டது தொடர்பிலான சுப்பராயலுவின் விளக்கங்கள், தென்னிந்தியா உலக வர்த்தகத்தோடு கொண்டிருந்த தொடர்பை எடுத்தியம்ப உதவுகிறது.

இவற்றைத் தொடரும் இரண்டு கட்டுரைகள், இந்தியப் பெருங்கடல் வணிகத்திற்குப் புதிய விளக்கங்களைக் கொடுக்கின்றன. சோழர்களின் வணிகக் கொள்கையில் வணிகக் குழுமங்களுக்கு இருந்த முக்கியத்துவத்தை மீளாட்சிசுந்தரராஜனும் ஏற்றுக்கொள்கிறார். ஆனால், அவற்றின் விரிவாக்கத்தைக் கி.பி. 1000-ஆம் ஆண்டில் ஆசிய கடல் வணிகத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களோடு இணைத்து ஆராய்கிறார். சோழர்களின் வளர்ச்சியால், சீனாவுக்கும் அராபியக் கடலுக்கும் இடையே நடந்த வாணிபம், பல உட்பகுதிகளைப் பெற்றது. அராபியக் கடல், வங்காள விரிகுடா, தென்சீனக் கடல், சாவகக் கடல் எனக் கடல் வாணிபம் பல பகுதிகளையும் இணைத்துச் செயல்படவேண்டியிருந்தது. இதனால், தெற்கு ஆசியாவிலும் தென்கிழக்காசியாவிலும் இருந்த துறைமுகங்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றதோடு, அவற்றைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவரவும் அனைவரும் வந்து செல்லும் இடங்களாக வைத்திருக்கவும் போராட்டங்கள் எழுந்தன. ஹேமா தேவரேயின் கட்டுரை, தென்கிழக்காசிய பண்பாடுகளில் இந்தியப் பண்பாட்டுத் தாக்கத்தை மேலோட்டமாகக் காட்டுவதோடு, இந்தியத் துணி வர்த்தகம் இரு வட்டார இணைப்பில் வகித்த பங்கை விளக்குகிறது. சோழர் காலத்தில் நெசவுத் தொழிலும், துணிகளுக்கு சாயமிடும் தொழிலும்

துரித வளர்ச்சி கண்டதால், துணி வர்த்தகம் வழி பண்பாடு பரவலாயிற்று.

சோழப் பேரரசின் விரிவாக்கத்தால் பாதிக்கப் பட்ட இலங்கை பற்றியும், இந்தோனேசியா பற்றியும் மூன்று கட்டுரைகள் ஆராய்கின்றன. மானத்துங்காவின் கட்டுரை, தென்கிழக்காசியாவில் ஏற்பட்ட இந்தியப் பண்பாட்டுத் தாக்கத்தில் இலங்கையின் ஈடுபாடு பற்றி விளக்குகிறது. இராஜராஜன் இலங்கையை வென்ற பின்னர், பொலனாறு அவர்களின் நிர்வாகத் தலைநகராக விளங்கியது. இலங்கையில் கிழக்குக் கரையையொட்டி அந்நகரம் இருந்ததனால், திருகோணமலை துறைமுகமானது. மேலும், ஸ்ரீவிஜயத்துக்கு எதிரான கடற்படையெடுப்புக்கு முக்கியப் பணியும் ஆற்றியது. சண்முகத்தின் கட்டுரை, சங்ககாலம் தொட்டுத் தமிழகத்திற்கும் தென்கிழக்காசியாவுக்கும் இடையே நடைபெற்ற கடல் வாணிபம் பற்றி குறிப்புகளிலும் அகழ்வாராய்ச்சியிலும் கிடைத்துள்ள தகவல்களை ஆராய்கிறது. இராஜேந்திர சோழனின் படையெடுப்பினால் இந்தத் தொடர்புகள் தற்காலிகமாகவே துண்டிக்கப்பட்டன என்கிறார் அவர். இந்தோனேசியக் கட்டிடக்கலை, சிலைகள், சிற்பக்கலை முதலானவற்றில் சோழர்களின் பண்பாட்டுத் தாக்கத்தை அவர், ஜாம்பி, தியங் மலைத்திட்டு, பரம்பானான் முதலிய இடங்களில் உள்ள கட்டிடங்களைக் கொண்டு விளக்குகிறார். இருப்பினும் அவர் அனைத்தையும் சோழர்காலப் பிரதிபலிப்பாகக் குறிப்பிடாமல், 'சாயல்களையும்' 'தாக்கத்தையும்' மட்டும் வருணிக்கிறார். நீனி சுசாந்தியின் கட்டுரை, சோழ - ஸ்ரீ விஜயப் போராட்டத்தால் அயர்லங்கா அரசு வளர்ந்ததை வருணிக்கிறது. சாவகத்தில் வளர்ந்த அயர்லங்கா அரசு, ஸ்ரீ விஜய நறுமண உணவுப் பண்ட வாணிபத்தைச் சோழர்களின் உதவியால் கைப்பற்றியது. இராஜேந்திரனின் வெற்றியினால் கிழக்குச் சாவகத் தீவினை அயர்லங்கா தன் கீழ் ஒன்றிணைக்க முடிந்தது. இதனால் அயர்லங்கா சாவகத்தின் வரலாற்றில் புகழ்பெற்ற மன்னன் ஆகிறான்.

இந்திய - சீன உறவுகள் பற்றிய தகவுகள் சோழப் பேரரசு முழுமையாக வீழ்த்தப்பட்ட ஈராண்டுகளுக்குப் பின்னர் 1281-இல் தொடங்குவது, வரலாற்று முரண்பாடுகளில் ஒன்றெனலாம்.

சோழர்கள்தாம் சீனாவுடன் அதிக வாணிபம் செய்த அரசு என்பதோடு அதிகமான கல்வெட்டுகளைத் தென்னிந்தியாவிலும் தென்கிழக்காசியாவிலும் விட்டுச் சென்றுள்ளதும் அவர்களே. குவாங்கு நகரில் எழுப்பிய சிவன் கோயிலை, தென்னிந்திய - சீன உறவுகளுக்கு அடையாளமாகக் காட்டுகிறார் ரீசா லீ. சிவன் கோயிலின் குடமுழுக்கிற்கும், 1279-இல் குப்லாய் கான் தென்சீனாவை முழுமையாக வெற்றிபெற்றதற்கும் தொடர்புபடுத்தி அவர் கட்டுரை படைத்துள்ளார்.

யுவான் அரசபரம்பரையினரான மங்கோலியர்கள் சீனாவை ஆண்ட அயல்நாட்டினர். குவாங்கு நகர வெளிநாட்டு வணிகர்கள் மங்கோலியரின் ஆட்சி உருவாக உதவியதால், அவர்களுக்கு ஆதரவையும் சலுகைகளையும் புதிய அரசாட்சி வழங்கியது. சுமார் முந்நூறு உடைந்த பீங்கான் பகுதிகளைக் கொண்டு, அவை தென்னிந்திய பண்பாட்டோடு இணைந்தவை என அவர் காட்டுகிறார். ஆயினும், அவற்றை உருவாக்குவதில் பல சமூகங்கள் ஈடுபட்டிருந்ததையும் அவர் சுட்டுகிறார்.

தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகத்தைப் பாராட்டும் அதே வேளையில், அதன் இயக்குனர் தூதர் கேசவபாணியையும், அக்கழகத்தில் பணியாற்றும் பேராசிரியர் டான்சென் சென், டாக்டர் ஜியோவ்ரே வேட், குமாரி ரகிலா யூசப் முதலானோருக்கு எனது நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பேராசிரியர் ஹெர்மன் குல்கே,
ஆசிய வரலாற்றுத் துறைத் தலைவர்,
கியல் பல்கலைக்கழகம்,
ஜெர்மனி.

Notes

1. K.A. Nilakanta Sastri, *The Cōlas*, 2nd revised ed. (Madras, 1955), p. 218.
2. *Ibid.*, p. 220.
3. G. W. Spencer, *The Politics of Expansion: The Chola Conquest of Sri Lanka and Sri Vijaya* (Madras, 1983).
4. Idem, "The Politics of Plunder: The Cholas in Eleventh Century Ceylon", in *Journal of Asian Studies* 35 (1976): 405–20.
5. M. Abraham, *Two Medieval Merchant Guilds of South India* (New Delhi, 1988), p. 142.
6. Tansen Sen, *Buddhism, Diplomacy and Trade: The Realignment of Sino-Indian Relations, 600–1400* (Honolulu, 2003), p. 223; see also K. R. Hall, *Maritime Trade and State Development in Early Southeast Asia* (Honolulu, 1985); R. Champakalakshmi, *Trade, Ideology and Urbanization: South India 300 BC to AD 1300* (Delhi, 1996).

7. Sen, *Buddhism, Diplomacy and Trade*, p. 225.
8. For example, K. R. Hall, “International Trade and Foreign Diplomacy in Early Medieval South India”, *Journal of the Economic and Social History of the Orient* 21 (1978) 75–98; Sen, *Buddhism, Diplomacy and Trade*; and H. Kulke, “Rivalry and Competition in the Bay of Bengal in the Eleventh Century and Its Bearing on Indian Ocean Studies”, in *Commerce and Culture in the Bay of Bengal, 1500–1800*, edited by Om Prakash and Denys Lombard (New Delhi, 1999), pp. 17–36.
9. See Appendix I, No. 6.
10. See Appendix II.

படைப்பாளிகள்

(ஆங்கில வரிசைப்படி)

ஹேமா தேவரே பல்வேறு பண்பாட்டு-இலக்கியத் துறைகளில் ஈடுபட்டுள்ளார். அவர் ஆங்கிலம், ஹிந்தி, மராத்தி ஆகிய மொழிகளில் எழுதி வருகிறார். அண்மைய ஆண்டுகளில் இந்தியத் துணிகளைப் பற்றியும், அவற்றின் வரலாறு, பாரம்பரியம் முதலானவற்றையும் ஆராய்ந்துள்ளார். தென்கிழக்காசியாவில் இந்தியத் துணிகளைப் பற்றிப் பரவலாக ஆராய்ந்தும் எழுதியும் வருகிறார். பாலித் தீவுக்கும் ஓரிசாவுக்கும் இடையே நிகழ்ந்த பண்டைய தொடர்பினை ஒட்டி “பாலி யாத்திரை” எனும் நாட்டிய-நாடகத்தை எழுதியுள்ளார். “இந்தியாவுக்கும் தென்கிழக்காசியாவுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட துணிகள் பரிமாற்றம்” எனும் கட்டுரையை ஹைதரபாத் நகரில் 2005ஆம் ஆண்டில் நடந்த அனைத்துலக மாநாட்டில் படைத்துள்ளார். “இணைக்கும் நூல்” எனும் செய்திப்படத்தின் வழி இந்தியாவுக்கும் இந்தோனேசியாவுக்கும் இடையே உள்ள பண்பாட்டுத் தொடர்புகளைக் காட்டியுள்ளார். இந்தச் செய்திப்படம் இந்தியா, இந்தோனேசியா, சிங்கப்பூர் முதலான நாடுகளில் காட்டப்பட்டது. ‘சாரி சூத்திரம்’ எனும் தொகுப்பு நூலில் இந்தோனேசியாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே நிகழ்ந்த பட்டு ஆடைகள் பரிவர்த்தனைப் பற்றி எழுதியுள்ளார். தற்சமயம் அவர் இந்தியாவுக்கும் தென்கிழக்காசியாவுக்கும் இடையே நிகழ்ந்த பண்பாட்டுத் தொடர்புகள் பற்றிய நூலை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்.

நோபுரு கராஷிமா, தோக்கியோ பல்கலைக்கழகத்தின் சிறப்புப் பேராசிரியர். அவர் பின்வரும் பணிகளை மேற்கொண்டதோடு பல பாராட்டுகளையும் பெற்றுள்ளார் : தலைவர், இந்திய கல்வெட்டு ஆய்வாளர் கழகம்(1985); தலைவர், ஜப்பான் வரலாற்றுக் கழகம்(1993); அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சிக் கழகம்(1995); தலைவர், ஜப்பான் தெற்காசிய ஆய்வுக் கழகம்(1996-2000); .புக்குவோக்கா ஆசிய பண்பாட்டு விருது(1995); ஜப்பான் ஆய்வக விருது(2008). அவருடைய நூல்கள் பின்வருவனவாகும்: தென்னிந்தியாவில் வரலாறும் சமுதாயமும் : சோழர்கள் முதல் விஜயநகரம் வரை(2001); நாயக்கர்களின் வரலாறு : தென்னிந்தியாவில் விஜயநகரப் பேரரசின் கல்வெட்டுகள்(2002); தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் சீனப் பீங்கான் ஓடுகளைத் தேடி (தொகுப்பாசிரியர்) (2004).

கி. கேசவபாணி, 2002ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்திலிருந்து, சிங்கப்பூர் தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகத்தின் இயக்குனராக பணியாற்றி வருகிறார். அதற்கு முன் 1997ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் முதல் மலேசியாவுக்கான தூதராகப் பணியாற்றினார். சிங்கப்பூர் வெளியுறவு அமைச்சின் பணியில் முப்பத்தைந்து ஆண்டுகள் பணியாற்றியதில், ஜெனிவாவில் உள்ள ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவனத்திற்கு சிங்கப்பூரின் நிரந்தரப் பிரதிநிதியாகவும் இருந்தார். சிங்கப்பூர் வெளியுறவு அமைச்சில் வகித்த பல்வேறு பதவிகளில் ஆசியான் நிறுவன இயக்குனர், வட அமெரிக்க-ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கான இரண்டாவது பிரிவின் இயக்குனர் முதலானவை குறிப்பிடத்தக்கவை. உருகுவேய் வட்ட மேசை கலந்தாலோசனைக் கூட்டத்தின் இறுதிக் கட்டக் கூட்டங்கள் ஆகியவற்றில் முக்கியப் பங்காற்றினார். 1995ஆம் ஆண்டில் உலக வர்த்தக நிறுவனத்தின் நிர்வாகக் குழுவின் தலைவராக அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டார். அதன்வழி, 1996ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற உலக வர்த்தக நிறுவனத்தின் அமைச்சர் நிலை மாநாட்டை சிங்கப்பூரில் நடத்த ஏற்பாடு செய்தார்.

ஹோமன் குல்கே, கியல் பல்கலைக்கழக ஆசிய வரலாற்றுத் துறை சிறப்புப் பேராசிரியர். தனது இந்தியவியல் டாக்டர் பட்டத்திற்கு சிதம்பரம் பற்றிய ஆராய்ச்சியை 1967ல் செய்து முடித்தார். தனது இரண்டாவது டாக்டர் பட்டத்திற்கு ஓரிசாவின் கஜபதி மன்னராட்சியை ஆராய்ச்சி செய்து, 1975ல் ஹெய்டல்பர்க் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆசிய ஆய்வுக் கழகத்தில் சமர்ப்பித்தார். 1987ல் சிங்கப்பூர் தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகத்தில் ஆய்வாளராகவும், 2007ல் சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக்கழக ஆசிய ஆய்வுக் கழகத்தில் வருகை ஆய்வாளராகவும் பணியாற்றினார். அவரது ஆய்வில் இந்திய-தென்கிழக்காசிய தொடக்கால-மத்திய கால வரலாறு, தொடக்ககால அரசமைப்பு, இந்தியப் பெருங்கடல் ஆய்வுகள், வரலாற்று ஆய்வியல் முதலான துறைகளைத் தழுவி ஆராய்ந்துள்ளார். அவருடைய சிறந்த நூல்களாக பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம் : *The Devaraja cult* (1978). *The cult of Jagannath and the regional tradition of Orissa* (1978). *Kings and cults : State Formation and Legitimation in India and Southeast Asia* (1993). *The State in India 1000-1700* (1995). (D. Rothermund ஆகியவருடன்) *A History of India* (4வது பதிப்பு, 2004).

ரீஷா லீ, நியூயார்க் நகர கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தின் கலை வரலாறு-புதை பொருளாராய்ச்சிப் பிரிவில் முதுகலை-முனைவர் மாணாக்கராகப் பயில்கிறார். அவரது ஆய்வு வரலாற்றுக்கு முந்திய தென்னிந்திய கட்டடக்கலை, சிற்பம், கல்வெட்டுகள், வாணிப அமைப்புகளின் தொடர்புகள், சீனாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே நிகழ்ந்த கலை-பண்பாட்டு-சமய-அரசியல் தொடர்புகள் முதலானவற்றை உள்ளடக்கியது. அவரது தொடர் ஆய்வாக, 'இந்தியாவிலும் அயல்நாடுகளிலும் தமிழ் வர்த்தகர்கள் எழுப்பிய

கோயில்கள்' எனும் தலைப்பில் மேற்கொண்டிருக்கிறார். ஹார்வார்டு பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் இளங்கலைப் பட்டம் பெற்றார்.

அனூரா மானத்துங்கா, இலங்கையிலுள்ள கிளானியா பல்கலைக்கழகத்தில் தொல்பொருளாராய்ச்சிப் பிரிவின் பேராசிரியர். அதே பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள ஆசிய ஆய்வு மையத்தின் இயக்குநராகவும் பணியாற்றுகிறார். மேலும் பொலனாறு உலகப் பாரம்பரியத் தலம், மத்திய பண்பாட்டு நிதி, கௌரவ நூலகர், இலங்கை ராயல் ஆசிய கழகம், இலங்கை தொல்பொருளாராய்ச்சியாளர் குழுவின் துணைத் தலைவர் முதலான பொறுப்புகளையும் வகிக்கிறார்.

ஏ.மீனாட்சிசுந்தரராஜன், நாகர்கோயில் S.T. இந்து கல்லூரியில் பொருளியல் துறையில் பணியாற்றுகிறார். அவர் பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளார். “தோட்டங்களில் சமூகப் பாதுகாப்பு”, “குமரி வட்டாரத்தில் சுற்றுப்பயணிகள் வாகன நிர்வாகம்”, “உலக வாணிபக் கழகச் சுற்றுச்சூழல் நிலுவைகளும் அவற்றின் இந்திய அயல்நாட்டு வர்த்தகத்தின் மீதான பாதிப்புகளும்” முதலான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளார். தற்சமயம் அவர் நாகர்கோயில் S.T. இந்து கல்லூரியின் முதல்வராகப் பணியாற்றுகிறார்.

சங்கீதா சக்குஜா, புதுடில்லியிலுள்ள இந்திய கடற்படைப் பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார். டில்லி பல்கலைக்கழகத்தின் இந்திய வரலாற்றுத் துறையில் அவர் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றுள்ளார்.

விஜய் சக்குஜா, சிங்கப்பூர் தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகத்தில் மூத்த ஆய்வாளராகப் பணியாற்றியுள்ளார். முன்னாள் கடற்படை அதிகாரியான அவர், டில்லி பல்கலைக்கழகத்தில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றுள்ளார். புதுடில்லியிலுள்ள ஆப்சர்வர் ஆய்வாளர் நிறுவனம், தற்காப்பு ஆய்வியல் கழகம், ஐக்கிய சேவைகள் நிறுவனம் முதலானவற்றில் பணியாற்றியுள்ளார்.

டான்சென் சென், நியூயார்க் நகரப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆசிய வரலாறு, ஆசிய சமயங்கள் ஆகிய துறைகளில் துணைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார். அவர் பின்வரும் குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளார். ‘பௌத்தம், தூதரகத் தொடர்பு, வர்த்தகம் : சீன இந்திய உறவுகள், 600-1400’ எனும் நூலை 2003-இல் வெளியிட்டார். பல ஆய்வு இதழ்களில், பண்டைக்காலச் சீன-இந்திய உறவுகளைப் பற்றிப் பல்வேறு கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளார். தற்சமயம் சிங்கப்பூர் தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகத்தில் நலந்தா ஸ்ரீவிஜய ஆய்வுத் துறையில் தலைமைப் பொறுப்பு ஏற்றுள்ளார்.

கோகுல் சேஷாதிரி, varallaru.com எனும் மாத ஆய்விதழைத் தொடங்கி நடத்தி வருகிறார். அந்த ஆய்விதழ் தென்னிந்திய வரலாற்று ஆய்வினை

மேற்கொண்டு வருகிறது. தென்னிந்தியக் கோயில் கட்டடக்கலை, சிற்பக் கலை, முதலான துறைகளில் அவர் சிறப்பு ஆய்வாளராகப் பணிகளை மேற்கொண்டுள்ளார். தஞ்சை பெரிய கோயிலின் ஓவியங்களைக் கணினிவழி மீண்டும் உருவாக்க முயற்சி செய்துள்ளார். அவர் நியூயார்க் நகரத்தில் கணினித் துறையில் பணியாற்றிவருகிறார்.

பி. சண்முகம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தெற்கு-தென்கிழக்காசிய பாரம்பரியப் பண்பாட்டு கழக இயக்குனராகப் பணியாற்றுகிறார். தமிழகத்தின் துறைமுகங்கள் பற்றிய விரிவான ஆய்வினை அவர் வெளியிட்டுள்ளார். 'சோழர் கால நிதித் திட்டம்' (1987); 'சங்ககால நாணயங்கள்' (2004); 'விஜயநகரப் பேரரசு தொடர்பிலான ஆய்வுகளில் அண்மையகால முன்னேற்றம்' (2005) முதலான நூல்களை அவர் வெளியிட்டுள்ளார். தமிழ் நாட்டில் கொற்கை, கொடுமணல், உறையூர், காஞ்சிபுரம் ஆகிய இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாராய்ச்சியில் அவர் பங்கேற்றுள்ளார்.

எட்டிக்கண் சண்முகம், சிங்கப்பூர் மீடியாகார்ப் தொலைக்காட்சி செய்திப் பிரிவில் பணியாற்றுகிறார். இளமையிலிருந்தே பல பொதுப்பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார். இந்து ஆலோசனைக் மன்றத்தின் செயலாளராகப் பணியாற்றிய போது, 'இந்து' என்ற இதழைத் தொடங்கிப் பதினைந்து ஆண்டுகள் நடத்தினார். சிங்கப்பூர் அரசின் தேசிய நாள் விருதில், பொதுப் பணிக்கான பாராட்டு விருதினைப் பெற்றார். 1993லிருந்து 1995 வரை, அருள்மிகு மாரியம்மன் கோயிலின் வரலாற்றை ஆராய்ந்து, கோயில் தொடங்கிய 1824ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் கிடைத்த அனைத்துத் தகவல்களையும் தேசிய காப்பகத்திடம் ஒப்படைத்தார். அவர் பின்வரும் நூல்களைத் தொகுத்து, தமிழர்களின் வரலாற்றைப் பாதுகாக்க உதவியுள்ளார்: *A Glorious Moment* (1996); *Behind Divine Doors* (2005); *A Sacred Sanctuary* (2010); *Down Memory Lane* (2010); and *Our Journey* (2011).

Y. சுப்பராயலு, தஞ்சாவூரிலுள்ள தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர். அவர் தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுகள், வரலாற்று பூகோளம், தென்னிந்திய வரலாறு முதலான துறைகளில் சிறப்பு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளார். புதுவையிலுள்ள பிரஞ்சு ஆய்வுக்கழகத்தில், 'தென்னிந்திய வரலாற்றுப் பூகோளம்' எனும் ஆய்வின் ஒருங்கிணைப்பாளராகப் பணியாற்றியுள்ளார் (2001-2004). அவரது நூல்கள் பின்வருவன ஆகும் : 'சோழ நாட்டு அரசியல் பூகோளம்' (1973); 'சோழர் கல்வெட்டுகளில் பெயர்களின் ஒருங்கிணைப்பு' (1978); 'திருச்சிராப்பள்ளி வட்டாரத்தின் பனை ஓலைச் சுவடிகள்' (1989); 'சோழர்கால வரலாற்று ஆய்வுகள்' (2001); 'தமிழ்க் கல்வெட்டுகளின் அகரவரிசை' (2002-2003).

நீனி சுசாந்தி, இந்தோனேசியப் பல்கலைக்கழகத்தில் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையின் பேராசிரியராக பணியாற்றுகிறார். கல்வெட்டுகளை ஆராய்வதிலும் அவர் ஈடுபட்டுள்ளார்.

எஸ். வசந்தி, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைப் பட்டத்தையும், டாக்டர் பட்டத்தையும் பெற்றார். பண்டையகால வரலாறு, தொல்பொருளாராய்ச்சி ஆகிய துறைகளில் பயிற்சி பெற்றிருந்தார். 1982ல் தொல்பொருளாராய்ச்சித் துறையில் சேர்ந்து மூன்று ஆண்டுகள் சென்னையில் பணியாற்றினார். பின்னர், பூண்டியிலுள்ள ஆதிகால தொல்பொருளகப் பொறுப்பாளராகப் பணிமாற்றம் பெற்றார். ஐந்தாண்டுகள் பூண்டியில் பணியாற்றிய பின்னர், அகழ்வாராய்ச்சி மற்றும் தொல்பொருளாராய்ச்சித் துறையில் பணியாற்றி வருகிறார். ஆலங்குளம், திருக்கோயிலூர், பூம்புகார், மாளிகை மேடு, ஆண்டிப்பட்டி, மரக்காணம், தரங்கம்பாடி, செம்பியன் கண்டியூர் முதலான இடங்களில் அகழ்வாராய்ச்சிப் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளார். வசந்தி பல விருதுகளையும் பாராட்டுகளையும் பெற்றுள்ளார். சென்னைப் பல்கலைக்கழகச் சிறந்த மாணவர் விருது, ஜவகர்லால் நேரு நிறுவனத்தின் சிறந்த மாணவருக்கான இரண்டாவது பரிசு, விக்டோரியா-ஆல்பர்ட் தொல்பொருளகத்தில் உள்ள இந்தியத் தொல்பொருள்களை ஆராய ஜவகர்லால் நேரு நிறுவன ஆய்வுத் தொகை முதலானவற்றைப் பெற்றுள்ளார்.

அ. வீரமணி, மலாயா பல்கலைக்கழக இந்தியவியல் துறையில் இளங்கலைப் பட்டமும், சிங்கப்பூர் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைப் பட்டமும், அமெரிக்காவின் விஸ்கான்சின் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்டமும் பெற்றவர். சிங்கப்பூர் தென்கிழக்காசிய ஆய்வுக் கழகம், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக்கழகம், புருணை தாருசலாம் பல்கலைக்கழகம் முதலானவற்றில் பணியாற்றியுள்ளார். தற்சமயம் ஜப்பானின் இரிட்சுமேய்கான் ஆசிய பசிபிக் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராகவும், பல்கலைக்கழக இணை வேந்தராகவும் பணியாற்றுகிறார். தமிழில் பின்வரும் நூல்களை வெளிட்டுள்ளார்: *வட சுமத்திராவில் தமிழர்கள்* (1983); *பாவலர் நெஞ்சம்*(1991); *சிங்கப்பூர் வளர்ச்சியில் தமிழ் மொழி*(1996). பல மாநாடுகளை நடத்திப் பல தொகுப்பு நூல்களையும், பிற எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை நூல் வடிவிலும் வெளிட்டுள்ளார். ஆங்கிலத்திலும் பல கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்: *எடுத்துக்காட்டாக Indian Communities in Southeast Asia* (1993); *Rising India and Indians in East Asia* (2008); *Asia Pacific's Enchanting Social Landscapes* (2011) ஆகியவற்றை குறிப்பிடலாம்.